

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಭಾವ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ
ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದು?

ಅಪ್ಪಾಜಿ, ಅಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದು,
ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯುಸಿ ಆಗಿರುತ್ತಾ ಇದ್ದು. ಮೇಲಾಗಿ
ನಾನು ಶಾಲೆಲಿ ಓದೋದ್ದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮುಂದಿರ್ತಾ
ಇದ್ದೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದೆ.
ಮನೆಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ. ತುಂಬಾ
ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು
ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೆ, ಮುಂದೆ
ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಆಗುತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ಧೋರಣೆ ಕೂಡ ನನ್ನ
ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ
ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗಿರ್ಲಿ ಅಂತಲೋ, ಆ ಹೊತ್ತಿನ
ಸಹಜತೆ ಅಳಿಸಿಹೋಗದಿರಲಿ ಅಂತಲೋ ಸುಮ್ಮನೆ
ಇದ್ದಿರಲೂಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಇತ್ತು
ಅಂತಾನೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಏನ್ ಕೇಳಿದ್ದ್ರೂ
ಕೊಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದು. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬ್ಯಾಟು, ಫುಟಬಾಲ್,
ಆಟಿಕೆ ಟ್ರೇನು ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದ್ರೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಕೇಳುತ್ತಾ
ಇದ್ದೆ ಗೊಂಬೆ ಮಾತ್ರ ಅದೆಷ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದು ಕೊಡಿಸ್ತಾ
ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾನದಕ್ಕೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ ಅಂದ್ರೆ, ದುಡ್ಡು
ಕೂಡಿಟ್ಟು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ಇರೋ ಹಾಗೆ
ಒಂದು ಗೊಂಬೆ ತಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಗುಲಾಬಿ
ಕಲ್ಲರ್ ಫ್ಲಾಕ್ ಇರೋ, ಕೀ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹಾಡು ಹೇಳೋ
ಗೊಂಬೆ ಆಗಿತ್ತದು. ಮನೆಯಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲೆ ಇದ್ದಾಗ
ನಾನದರ ಜೊತೆ ಆಟ ಆಡ್ತಿದ್ದೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ
ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಾಗ, ಮುಖಕ್ಕೆ ಅರಿಶಿನ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಾಗ
ಬೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಆ
ತರದ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟದ್ದು ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು.

◆ ಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ನೀವು ಮೊದಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಯಾಕೆ ಆಯ್ಕೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ?

ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಾವನೆಗಳು ನಮಗೆ ಅರ್ಥ
ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಾವು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ
ಕೂಡ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನೋಡಿರೋದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನ
ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸೋದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕನಾದ ಭಾಷೆ
ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿರೋದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನಮಗೆ

ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು,
ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ **ಶಿಲೋಕ್ ಮುಕ್ತಾಚಿ**
ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್
ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರ.
ಕಾವ್ಯ, ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ರಂಗಕಲೆಯ ಮೂಲಕ
ಸಹೃದಯರ ಗಮನಸೆಳೆದವರು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ
ಸಂವರ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಅವರು, ಅಂಕಣ
ಬರವಣಿಗೆಯ ಸವಾಲಿಗೂ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡವರು.
ಕ್ವೀರ್ ಸಮುದಾಯದ ಜಾಗೃತಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ
ನಿರತರು.

‘ನೀಲಕುರಿಂಜಿ’ ಕಥಾಸಂಕಲನದ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ
ಕಥನ ಪರಂಪರೆಯ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿ
ಗುರ್ತಿಸಬಹುದಾದ ಯುವ ಕಥೆಗಾರ
ದಾದಾಖೀರ್ ಜೈಮನ್. ಕವಿ ಮತ್ತು
ಅಂಕಣಕಾರರೂ ಹೌದು. ‘ಪರ್ದಾ ಮತ್ತು
ಪಾಲಿಗಮಿ’ ಅನುವಾದಿತ ಕೃತಿ. ಅನುವಾದಕ್ಕಾಗಿ
ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿಯ ಬಹುಮಾನ ಹಾಗೂ
ವಿವಿಧ ಕಥಾವರ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು
ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.